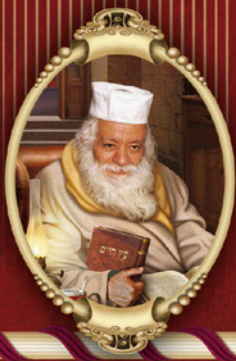

תפארת מרדכי

עלון שבועי • ע"ש המקובל הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" תככ"ז

גיליון מס' 302 • פרשת פנחס • יום שישי ט"ז תמוז ה'תשפ"ב (15.7.2022) • לתרומות: 02-624-9000

הלכה

מנהגי בין המצרים

א. ימים אלו שבין י"ז בתמוז לתשעה באב נקראים 'בין המצרים' על שם הצרות שארעו את אבותינו, שנכנסו האויבים לירושלים ופרעו פרעות בישראל, עד שביום שבעה באב נכנסו לבית המקדש להרוס ולהשחית בו ובתשעה באב העלו את בית המקדש באש, ולכן נהגו ישראל כמה מנהגי צער ואבלות בימים אלו, שלא לשמוע שירים עם כלי נגינה (שירים ווקאליים מותר), ושלא לברך שהחיינו על פרי או בגד חדש.

ב. בימי בין המצרים נהגו בחצות היום לשבת על הארץ ולומר "תיקון רחל" בבכיה, כפי שכתב רבנו האר"י ז"ל: מנהג טוב וכשר מאוד לכל בעל נפש, בכל ימי בין המצרים אחר חצות היום, לבכות ולהתאבל על חורבן בית המקדש. כי אחר חצות היום הוא התעוררות הדינים, אשר לסיבה זו נשרף בית המקדש אחר חצות היום. וכל שכן בלילות של בין המצרים, שצריך לומר תיקון חצות בבכיה של ממש. ע"כ. וזמן אמירתם מחצות היום ועד שקיעת החמה.

ג. בערב שבת אין אומרים תיקון חצות של יום וכן בר"ח אין נוהגין בא"י לומר תיקון חצות ביום ולא שום קינה וכן בכל יום שאין אומרים תחנון. וכן ביום ט"ב אחר חצות היום אין אומרים תיקון חצות.

ד. טוב שירבה צדקה בימים אלו, וכשיתן הצדקה יוסיף בכוננתו לעילוי שכנת עוזנו, כי בפשעינו שולחה אמנו זה רבות בשנים.

ה. בימים אלו מ"ז בתמוז עד ר"ח אב, מותר לישא אשה לדעת מרן השו"ע, וכן מנהג בני ספרד בארץ ישראל, וכן ראוי לנהוג. ומנהג בני אשכנז, להחמיר שלא לישא אשה מ"ז בתמוז עד ט' באב.

ו. מעיקר הדין מותר להסתפר בימי בין המצרים עד שבוע שחל בו תשעה באב, ויש נוהגים להחמיר בתספורת מ"ז בתמוז עד לאחר תשעה באב.

ז. צריך לזהר מ"ז בתמוז עד ט"ב, שלא לילך יחידי מד' שעות עד ט' שעות (משום שבהם שולט קטב מרידי), ולא יכו התלמידים בימים ההם. וכתב במעיל צדקה יזהרו בימים אלו שלא לילך בין חמה לצל, ומיהו כל זה צריך לזהר בעיקר מחוץ לעיר.

ח. נכון לימנע מלילך לשוט בימים אלו על הימים ועל הנהרות, ואפילו במקום שיש בו רק ספק וחשש סכנה.

ט. ברכת הגומל יכול לברכה בימי בין המצרים או בשאר תעניות מלבד תשעה באב.

י. תקנו חז"ל מ"ז בתמוז ואילך מפטירין תלתא דפורענותא, שבעה דנחמתא, תרתי דתיובתא. וסימן של שלשה דפורענותא דש"ח דברי, שמעו, חזון, ושבעה דנחמתא נ"ע ארק"ש נחמו ותאמרו ציון, עניה סוערה, אנכי, רוני עקרה, קומי אורי, שוש אישי, דרשו ה'. שובה ישראל. ואין לדלג שום הפטרה דפורענותא או דנחמתא משום הפטרה אחרת. וכשחל ר"ח מנחם אב בשבת מפטירין שמעו כדרכן, ומוסיפין פסוק ראשון ואחרון של ר"ח.

מאמר הפרשה

כל רודפיה השיגוה בין המצרים

רודפי העם היהודי משיגים את גדלותו דוקא בעת המיצר

ה' הגדול והנורא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם."

• • •

כתוב בפרשה "יפקוד ה' אלהי הרוחות איש על העדה... ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו", ולא אשר נפש בו, או נשמה. והביאור בזה, כי המנהיג חייב להיות בבחינה אמצעית, כי אם יהיה המנהיג במדרגה גבוהה מדי-בחי' נשמה, לא יבין לצרכיהם הגשמיים, ואם יהיה בבחינת נפש-מגושם מדי, לא יבין לצרכיהם הרוחניים, וכידוע מש"כ

ע"ז הרב אה"ח הקדוש, כי יהושע כמו שמשה רבנו היה כלול מנשמות עם ישראל. כלול מהרוחות של כל עם ישראל אמנם כדי להנהיג את עם ישראל צריך שתהיה בו ג"כ בחי' נשמה, לכן כתוב "ונתת מהודך עליו", כי ההוד הוא ענף מן הבינה שהיא בחי' נשמה, ועי"ז יוכל להנהיג את עם ישראל, ובפרט בימים הקשים לכלל ישראל שצריך המנהיג לידע איך להרים את ראשם. ובעל הטורים כותב מהוד"ך גימ' הסו"ד לומר לך שמסר לו סוד המרכבה ומעשה בראשית. ואם זוכים ישראל למנהיג גדול, אז דרכו הם הולכים בדרך ה' וזוכים להגיע למעלות עצומות.

• • •

"כל רודפיה השיגוה בין המצרים", בדרך כלל כאשר האדם יושב במנוחה ובלא דאגות, ויש לו שפע בכל מה שהוא צריך, לא קשה לו להיות ישר והגון. אמנם כשהוא מלא דאגות וסובל צרות, ונרדף מכל הצדדים ואין לו שקט נפשי, אז הוא נסיון קשה להשאיר ישר והגון. וזהו שנאמר על ישראל כל רודפיה "השיגוה" בין המצרים, כלומר, רוחו גדולתו ועוצמתו של עם ישראל יכולים רודפיהם להשיג ולדעת דוקא כשישראל נמצאים בין המצרים, בצרות, בראותם שגם אז נשארים דבוקים בה' ואזרבה מתקרבם יותר להשי"ת.

על פי רוב חלה פרשת פינחס בימי בין המצרים, ובפרשה זו מופיע כל עניני החגים, נמצא בספרים הקדושים שלעתיד בבא הגאולה, אז שבעה עשר בתמוז יהיה יום ראשון של החג, ות"ב יהיה יום אחרון של החג, וכל הימים בינתיים יהיו חול המועד. ועוד שבמיוחד בימים אלו יש ציווי מחז"ל להתאבל על חורבן בית המקדש וגלות השכינה, ולהתפלל על בנין בית המקדש השלישי, וקביון נדחי ישראל על ידי משיח בן דוד.

ונפלא הדבר מה שאמרו חז"ל, שבכוונה סבב הקב"ה שפרשת 'פינחס' תחול תמיד בתחילת

ימי בין המצרים, כדי לחזק אותנו דוקא בימים אלה, שהנה עוד מעט נזכה להתגלות הגדולה של פינחס של אלעזר בן אהרן הכהן, שזכה להיות אליהו הנביא זכור לטוב, ועתיד לבשר לנו על הגאולה העתידה, כפי שכתוב: "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בא יום ה' הגדול והנורא..." ודבר בעתו מה טוב להרחיב הדיבור על פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, שזכה להיות אליהו הנביא.

על הכתוב "לכן אמור הנני נתן לו את בריתי שלום", אומר רבי יונתן בן עוזיאל [בלשון הקודש] "ואעשה אותו מלאך קיים שיחיה לעולם לבשר על הגאולה באחרית הימים". מבואר מדברי התרגום, שפינחס הוא אליהו, שזכה לעלות חי בסערה השמימיה ולהפוך למלאך - והוא אשר עתיד לבשר לנו על הגאולה העתידה - וכל זאת בזכות שקינא קנאת ה', והרג זמרי בן סלוא, שחטא עם כזבי בת צור המדינית.

וכך גם כתוב במדרש: "אמר רבי שמעון בן לקיש, פינחס הוא אליהו. אמר לו הקב"ה לפינחס: אתה נתת שלום בין ישראל וביני בעולם הזה - אף לעתיד לבוא אתה הוא שעתידי ליתן שלום ביני לבין בני, שנאמר (מלאכי ג') "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בא יום

יציאה	כניסה	ירושלים
20:27	19:10	תל אביב
20:30	19:28	באר שבע
20:27	19:29	צפת
20:29	19:27	ר"ת
21:12		

לרפוש"ש	לע"נ
עדנה בת אסתר אורי בן מרים ג'ורג יוסף בן מומה	הרבנית שולמית רחל שמואלי בת מזל אסתר בת שמחה דוד בן חנה
זרע בר קיימא	הרב מיכאל בן מייא ר' יעקב בן לאה פנקר שמואל בן רבקה
אלירן בן עדנה ומוריה בת מרים דניאל בן אילה וישילת בת רבקה אברהם ופיית בני אילנה	

